||ॐ||

||श्रीस्वाप्नवृन्दावनाख्यानगतश्रुतयः ||

'उक्थमुक्थेति यं विदुः।', इति वृन्दावनाख्यानम् (१-६७)
तथा हि ऋक् (७-२६-२)-
'उक्थउक्थे सोम इन्द्रं ममाद नीथेनीथे मघवानं सुतासः ॥
यदीं सबाधः पितरं न पुत्राः समानदक्षा अवसे हवन्ते॥' इति ॥ ।१।

'दृष्ट्वोर्वशीं यान्तु मां मानवेन्द्राः।', इति वृन्दावनाख्यानम् (१-११०)
तथा हि ऋक्(५-४१-१९)-
'अभि न इळा यूथस्य माता स्मन्नदीभिरुर्वशी वा गृणातु ॥
उर्वशी वा बृहद्दिवा गृणानाऽभ्यूर्ण्वाना प्रभृथस्यायोः॥' इति ॥ ।२।

'न ग्रहोऽथ बलिग्रहः।', इति वृन्दावनाख्यानम् (३-४)
तथा हि तैत्तिरीयोपनिषत्(१-१२) -
'चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद ।
स वेद ब्रह्म । सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥' इति॥ ।३।

'यो मां ग्रहं विजानाति तस्य पुण्यं हराम्यहम् ।,' इति वृन्दावनाख्यानम्(३-६)
तच्चोक्तं बृहत्संहितायाम्-
'महारवश्रुतिश्चैनं ब्रह्माज्ञात्वेति वक्ति हि।
स्वोपासकानां भक्तानां लातव्योऽभीष्टदायकः॥' इति॥
तथा हि श्रीभागवततात्पर्यनिर्णयोदाहृतमहारवश्रुतिः (१०-९४-३५)-
'ब्रह्माज्ञात्वेति लोकप्रवृत्तिं प्रवर्ततां को नु मोक्षं ददाति॥
अतो ब्रह्मोपासते साधु धीरा नाहम्भावस्तेषु रुद्राधिवासः॥' इति॥ ।४।

'यो मामेवं विजानाति ऋजुस्थं पुण्यकृन्नरः।', इति वृन्दावनाख्यानम्(३-७)
तथा हि व्योमसंहिता -
'संजर्भुराणसूक्तेन लातव्यो हि सुरेश्वरः।
गीयते ऋजुगाथोऽसौ वादिराजो महान् यतिः।।' इति ।।
तथा हि ऋक्(५-४४-५)-
'संजर्भुराणस्तरुभिः सुतेगृभं वयाकिनं चित्तगर्भासु सुस्वरुः ।
धारवाकेष्वृजुगाथ शोभसे वर्धस्व पत्नीरभि जीवो अध्वरे।।' इति ।। ।५।

'स्वाराज्यपतिना सम्यक् स्वर्चितश्च स्वराडहम्।', इति वृन्दावनाख्यानम्।
(३-४०)
तथा हि ऋक्(१-६१-९)-
'अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं दिवस्पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्।
स्वराळिन्द्रो दम आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय ।।' इति।। ।६।

'कुमारोऽयमिति ब्रुवन्।', इति वृन्दावनाख्यानम्।(४-१४)
तथा हि ऋक्(१०-७९-३)-
'प्र मातुः प्रतरं गुह्यमिच्छन् कुमारो न वीरुधः सर्पदुर्वीः।
ससं न पक्वमविदच्छुचन्तं रिरिह्वांसं रिप उपस्थे अन्तः।।' इति।। ।७।

'अहमारुहमाहार्यनीहारमिव लाघवात्।', इति वृन्दावनाख्यानम्(४-३६)
तथा हि ऋक्(९-८३-५)-
'हविर्हविष्मो महि सद्म दैव्यं नभो वसानः परि यास्यध्वरम्।
राजा पवित्ररथो वाजमारुहः सहस्रभृष्टिर्जयसि श्रवो बृहत्।।' इति।। ।८।

'मारुतो मारुतस्त्वं हि ।,' इति वृन्दावनाख्यानम्(४-७४)
तच्चोक्तं व्योमसंहितायाम्-
'आ मध्व इति सूक्तेन लातव्यो हि सुरेश्वरः ।
गीयते वादिराजेन्द्रो हयग्रीवप्रसादभाक् ।।' इति ।।

तथा हि ऋक्(१०-२९-७)-
'आ मध्वो अस्मा असिचन्नमत्रमिन्द्राय पूर्णं स हि सत्यराधाः ।
स वावृधे वरिमन्ना पृथिव्या अभि क्रत्वा नर्यः पौंस्यैश्च ।।' इति । ।९।

'भुवि को वर्तते युवन् ।', इति वृन्दावनाख्यानम् ।(४-८९)
तथा हि ऐतरेयब्राह्मणम्(२-२)-
'प्राणो वै युवा सुवासाः ।।' इति ।। ।१०।

'त्रिवाचापि मया चोक्तम् ।',इति वृन्दावनाख्यानम्(५-४)
तथा हि ऋक् (९-९७-३४)-
'तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम्।
गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः।।' इति ।। ।११।

'शिंशुमारं समासाद्य कंसमारेण चादृतः ।', इति वृन्दावनाख्यानम्(५-५१)
तथा हि ताण्ड्यब्राह्मणम्(८-६-८)-
'एतद्ध स्म वा आह कूशाम्बः स्वायवो ब्रह्मा लातव्यः कथंस्विदद्य
शिंशुमारी यज्ञपथेऽप्यस्तारिष्यति ।।' इति ।। ।१२।

'अन्नकामाय चरते कृशायेति श्रुतौ सुत।', इति वृन्दावनाख्यानम्।(५-६९)
तथा हि ऋक्(१०-११७-३)-
'स इद्भोजो यो गृहवे ददात्यन्नकामाय चरते कृशाय।
अरमस्मै भवति यामहूता उतापरीषु कृणुते सखायम्॥' इति॥ ।१३।

'कविः स्यां त्वन्मुखे सदा।', इति वृन्दावनाख्यानम्।(६-७३)
तथा हि ऋक्(१-१२-७)-
'कविमग्निमुप स्तुहि सत्यधर्माणमध्वरे। देवममीव चातनम्॥' इति॥ ।१४।

'अघमर्षणतो दोषं शोषयामि तदप्यहम्।', इति वृन्दावनाख्यानम्।(७-१८)
तथा हि तैत्तिरीयारण्यकम्(१०-१-१२-६)-
'यश्चाप्सु वरुणः स पुनात्वघमर्षणः।' इति॥ ।१५।

'ह्युप ते गा इवाकरम्। 'इति वृन्दावनाख्यानम्(७-९६)
तथा हि ऋक्(१०-१२७-८)-
'उप ते गा इवाकरं वृणीष्व दुहितर्दिवः। रात्रि स्तोमं न जिग्युषे॥'इति॥ ।१६।

'नाथो ह्यात्मानमेवासौ हयग्रीवो ददौ मुदा।,' इति वृन्दावनाख्यानम्(९-४)
तथा हि ऋक्(१०-७१-४)-
'उतो त्वस्मै तन्वं१ वि सस्रे जायेव पत्य उशती सुवासाः॥' इति॥ ।१७।

'पावकवज्ज्वलन्।', इति वृन्दावनाख्यानम्(९-३३)
तथा हि ऋङ्मन्त्रौ (९-२४-६,७)-
'पवस्व वृत्रहन्तमोक्थेभिरनुमाद्यः । शुचिः पावको अद्भुतः ।।
शुचिः पावक उच्यते सोमः सुतस्य मध्वः। देवावीरघशंसहा ।।' इति।।
।।१८।।

'करोम्यहरहः कर्म हंसो हंसरहस्यकृत्।', इति वृन्दावनाख्यानम्(९-५५)
तथा हि ऋङ्मन्त्रौ (१-६५-४,५)-
'जामिः सिन्धूनां, भ्रातेव स्वस्रामिभ्यान्न राजा, वनान्यत्ति।
यद् वातजूतो, वना व्यस्थादग्निर्ह दाति, रोमा पृथिव्याः।।४।।
श्वसित्यप्सु, हंसो न सीदन् क्रत्वा चेतिष्ठो, विशामुषर्भुत्।
सोमो न वेधा, ऋतप्रजातः पशुर्न शिश्वा, विभुर्दूरेभाः।।५।।' इति ।। ।१९।

'सम्राडिव प्रिय।', इति वृन्दावनाख्यानम्(९-८९)
तथा हि गोपथब्राह्मणम्(१-५-१७)-
'स यदाह सम्राडसीति सोमं वा यदाहैष ह वै हिरण्यवर्णो
वायुर्भूत्वाऽन्तरिक्षलोके सम्राजति यद् यत् सम्राजति तस्मात्
सम्राट् तत् सम्राजस्य सम्राट्त्वम् ।।' इति ।। ।२०।

'महीजश्चामहीजश्च सहोषतुरहोरहः।' इति वृन्दावनाख्यानम्(१०-२१)
तथा हि बृहत्संहितायां चतुर्मुखवचनम्-
'सितासितेतिसूक्तेन वादिराजो यतीश्वरः।
गीयते, स्वं च भजतामानन्दम् इतरं तथा।
द्वेषिणां दायको वाजिवक्त्रधारी महान् यतिः॥' इति॥
'तथा हि ऋग्वेदखिलम्(१०-७५-५ मन्त्रस्यानन्तरम्)-
सितासिते सरिते यत्र संगथे तत्राप्लुतासो दिवमुत्पतन्ति।
ये वै तन्वं १ वि सृजन्ति धीरास्ते जनासो अमृतत्वं भजन्ते।' इति॥ ।२१।

'रुद्रो वाऽभद्रहीनोऽसि सुपर्णो वाऽर्णवातरः।
शेषो वा दोषहीनोऽसि वायुर्वाऽपायदूरगः॥
इन्द्रो वा सान्द्रसन्तोषी चन्द्रो वाऽमन्दतोषकः।
कामो वा त्वं च रामाणां मोहनं रूपमाश्रितः॥
सूर्यो वा शौर्यसम्पन्न ऋषिर्वाऽपर्षवाचकः।
धनदो धनिनां श्रेष्ठो महाधनविभूषणः॥
वरुणः करुणासक्तस्त्वं कविः कोविदेश्वरः।'
इति वृन्दावनाख्यानम्(१०-४५,४६,४७,४८)
तथा हि ऋक्(१-१६४-४६)-
'इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान्।
एकं सद् विप्रा बहुधा वदन्त्यग्निं यमं मातरिश्वानमाहुः॥' इति॥ ।२२।

'मृत्तिका नाशयत्येव ।', इति वृन्दावनाख्यानम्(१०-७१)
तथा हि तन्त्रभागवतम्-
'जीवोत्तमो हयग्रीवमृत्तिकाभूषितालिकः।
लातव्यो वादिराजोऽसौ भाविमध्वो महामतिः ।।' इति।।
तथा हि ऐतरेयब्राह्मणम्(३-३४-२)-
(अग्ने)'मृत्तिका ते रोहिता।'इति।। ।२३।

'सेवस्व मम पादाब्जं नित्यं भारतकीर्तनैः।', इति वृन्दावनाख्यानम् (१०-७७)
तथा हि श्रीनारायणोदितपञ्चरात्रम् -
'कमठश्रुतिर्मुख्यवृत्त्या यो जीववदिति वक्ति हि।
मोक्षदं वादिराजं तं दशप्रमतिशब्दितम् ।।' इति।।
तथा हि श्रीमद्भागवततात्पर्यनिर्णयोदाहृतकमठश्रुतिः (१०-९४-२०)-
'यो जीववद् योनिषु भात्यनन्तो मूढैस्तमोगैर्भरताधिगम्यः।
निचाय्य तं शाश्वतमात्मसंस्थं तदिच्छवो त्मन्यदधुर्महान्तम्।' इति ।। ।२४।

'मां च शृङ्गाररूपिणम्।', इति वृन्दावनाख्यानम् (१३-६५)
तथा हि ऋक्(१-१४०-६) -
'भूषन् न योऽधि बभ्रूषु नम्नते वृषेव पत्नीरभ्येति रोरुवत्।
ओजायमानस्तन्वश्च शुम्भते भीमो न शृङ्गा दविधाव दुर्गृभिः।।' इति।
तथा हि न्यायरत्नावली (२-२३)-
'सुन्दोपसुन्दौ हन्तुं प्राग् ब्रह्मा चक्रे तिलोत्तमाम्।
भाविब्रह्मा त्विमौ हन्तुं चक्रे युक्तितिलोत्तमाम्।।'इति।।
।२५।

'सोमाश्रयाद्यथा रुद्रोऽप्युमाकान्तो गतव्यथः।', इति वृन्दावनाख्यानम्। (१४-८२)
तथा हि बृहत्संहितायां चतुर्मुखवचनम्-
'देवस्यास्येति वचनं रुद्राद्यैश्वर्यकारणम्।
ब्रवीति वादिराजं तं संशयं त्यजतामराः॥' इति॥
तथा हि ऋक् (७-४०-५)-
'अस्य देवस्य मीळ्हुषो वया विष्णोरेषस्य प्रभृथे हविर्भिः॥
विदे हि रुद्रो रुद्रियं महित्वं यासिष्टं वर्तिरश्विनाविरावत्॥' इति॥ ।२६।

'पञ्चास्यवाक्यसन्दिष्टं पुराणं पञ्चलक्षणम्।', इति वृन्दावनाख्यानम्(१६-२५)
तथा हि ऋक्(९-८९-३)-
'सिंहं नसन्त मध्वो अयासं हरिमरुषं दिवो अस्य पतिम्॥
शूरो युत्सु प्रथमः पृच्छते गा अस्य चक्षसा परि पात्युक्षा॥' इति॥ ।२७।

'नित्यं ब्राह्मणसम्बन्धि सत्यं वाक्यं मयोदितम्।', इति वृन्दावनाख्यानम्। (१६-३६)
तथा हि गोपथब्राह्मणम्(१-२५)-
'तस्माद् ब्राह्मणवचनमादर्तव्यम् - यथा लातव्यो गोत्रो, ब्रह्मणः पुत्रो,
गायत्रं छन्दः, शुक्लो वर्णः, पुंसो वत्सो, रुद्रो देवता,
ओङ्कारो वेदानाम्॥' इति॥ ।२८।

'मारिषं मां विजानथ।', इति वृन्दावनाख्यानम्(१६-९४)
तथा हि शतपथब्राह्मणम्((८-७-३-१०)-
'तदसावादित्य इमान् लोकान् सूत्रे समावयते तद् यत्
तत् सूत्रं स वायुः॥' इति॥'प्राणो वै मारिषः॥' इति च श्रुतिः॥ ।२९।

'अंहोमुग्वचनं मम ।', इति वृन्दावनाख्यानम्(१७-९६) ।
तथा हि ऋक्(२-२३-५)-
'न तमंहो न दुरितं कुतश्चन नारातयस्तितिरुर्न द्वयाविनः ।
विश्वा इदस्माद् ध्वरसो वि बाधसे यं सुगोपा रक्षसि ब्रह्मणस्पते ।।' इति ।। ।३०।

'अस्तु श्रौषडिति प्रोक्ता ।', इति वृन्दावनाख्यानम्(१८-१४)
तथा हि ऋक्(१-१३९-१)-
'अस्तु श्रौषट् पुरो अग्निं धिया दध आ नु तच्छर्धो दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायू वृणीमहे ।
यद्ध क्राणा विवस्वति नाभा संदायि नव्यसी ।
अध प्र सू न उप यन्तु धीतयो देवाँ अच्छा न धीतयः ।।' इति ।। ।३१।

'बह्वीः समा इति श्रुत्या चांहोनाशं करिष्यतु ।', इति वृन्दावनाख्यानम् ।(१९-४७)
तथा हि ऋक्(१०-१२४-४)-
'बह्वीः समा अकरमन्तरस्मिन्निन्द्रं वृणानः पितरं जहामि ।
अग्निः सोमो वरुणस्ते च्यवन्ते पर्यावर्द्राष्ट्रं तदवाम्यायन् ।। इति ।। ।३२।

'वक्ष्ये स्वप्नेऽथवा स्वप्नोऽप्यहं त्विह दिवाऽप्यहो ।,' इति वृन्दावनाख्यानम् ।(२०-६०)
तथा हि शतपथब्राह्मणम्(१०-५-२-१४)-
'एष उ एव प्राणः । एष हीमाः सर्वाः प्रजाः प्रणयति,
तस्यैते प्राणाः स्वाःस यदा स्वपित्यथैनमेते प्राणाः
स्वा अपियन्ति तस्मात् स्वाप्ययः, स्वाप्ययो ह वै
तं स्वप्न इत्याचक्षते परोऽक्षम् ।।' इति ।। ।३३।

'तादृशं शङ्खमादाय।', इति वृन्दावनाख्यानम्(२०-६७)
तथा हि ऋङ्मन्त्रौ (१-१५४-५,९-६६-२०)-
'तदस्य प्रियमभि पाथो अश्यां नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः ।।' इति ।।
'अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः। तमीमहे महागयम् ।।' इति च ।।
।३४।

'ब्राह्मणे स्वप्नमद्राक्षीत् कर्णे यक्षी च कश्चन।', इति वृन्दावनाख्यानम्। (२१-४४)
तथा हि ऋङ्मन्त्रौ(७-८८-६,१०-८६-४)-
'य आपिर्नित्यो वरुण प्रियः सन् त्वामागांसि कृणवत् सखा ते।
मा त एनस्वन्तो यक्षिन् भुजेम यन्धि ष्मा विप्रः स्तुवते वरूथम् ।।' इति ।।
'यमिमं त्वं वृषाकपिं प्रियमिन्द्राभिरक्षसि।
श्वा न्वस्य जम्भिषदपि कर्णे वराहयुर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ।।' इति च ।। ।३५।

'मन्म मन्म वयं सर्वेऽप्येवमेव न संशयः।', इति वृन्दावनाख्यानम्(२१-६६)
तथा हि ऋक्(१-१२९-६)-
'प्र तद् वोचेयं भव्यायेन्दवे हव्यो न य इषवान् मन्म रेजति रक्षोहा मन्म रेजति।
स्वयं सो अस्मदा निदो वधैरजेत दुर्मतिम्।
अव स्रवेदघशंसोऽवतरमव क्षुद्रमिव स्रवेत् ।।' इति ।। ।३६।

॥श्रीः॥

॥ॐ॥

॥श्रीवादिराजतीर्थानामृजुत्वे पुराणवचनानि॥

तथा हि ब्रह्मवैवर्ते चतुर्मुखवचनम् -

'व्याससेवारतो नित्यं वादिराजो ऋजुर्यतिः ।
दुर्वादान् परिमथ्याशु मत्पदं यातुमर्हति ।
स्थापयिष्यति मच्छास्त्रं तेन क्षेमो भवेद्धि वः॥'इति॥

तथा हि पाद्मपुराणम् -

'ज्ञानी मध्वो मातरिश्वा गुहासन्तं जगत्पतिम् ।
हनुमद्भीममध्वाख्यास्त्रयो वायुसुता इमे ॥

तं मध्वं मारुतं सर्वे परिवारतया सदा ।
संसेवितुं सुरा भूमाववतीर्णा इति श्रुतम् ॥

ते तु तच्छिष्यतामाप्य तन्मतं तु व्यघोषयन्।
येषु मुख्यौ विष्णुतीर्थपद्मनाभाख्ययोगिनौ॥

अत्यक्तदेहस्तत्राद्यस्तन्मतं वर्तयिष्यति।
तत्पूर्वमस्य वंशे तु ऋजुस्थो हि सुरेश्वरः॥
वादिराजो यतिर्भूत्वा चैतद्विस्तारयिष्यति॥'इति॥

तथा हि स्कान्दपुराणम्-

'विशुद्धपाजकक्षेत्रे ह्यनन्तेश्वरपूजकः।
भविष्यति विशुद्धात्मा ब्राह्मणो व्रतनिष्ठितः॥

वेदवत्याख्यभार्यायां तस्माज्जातो जगत्पतिः।
यदुपुत्र्यां यथा भीमः सञ्जातः स्पर्शमात्रतः॥

अज्ञदृष्ट्या शरीरं तु जातवद् दृश्यते बहिः।
द्विषोडशीलक्षणकं शरीरं च तदेव हि॥

लातव्यस्य ऋजोस्तस्य क्लृप्तं प्रतियुगेयुगे।
वायोः प्रवेशपर्यन्तमत्र स्थित्वाऽथ गच्छति॥

इदं शरीरं सम्प्राप्य लातव्यो वायुतामियात्।
ततः कालान्तरे सोऽपि वादिराजो भविष्यति॥

रजोऽधिकेन सत्त्वेन निर्मितं तच्छरीरकम्।
शुक्लादिभिः प्रजातं तु कदाऽपि न भविष्यति॥' इति॥

तथा हि वामनपुराणम्-

'अपरोक्षविशेषेण संयुता ब्रह्मपूर्वकाः।
कल्क्यन्ता ऋजवः प्रोक्ताः प्रारब्धफलभोगिनः॥

ब्रह्मणो नावतारोऽस्ति शतमध्ये पराज्ञया।
वायुमारभ्य कल्क्यन्ता जनिमन्तोऽत्र भारते॥

हनुमद्भीममध्वाख्यरूपो वायुर्भविष्यति।
स्वयंवरसमुद्योगे रुग्मिणीपत्रमादरात्॥

कृष्णायादाद् गृहीत्वा यो ह्यन्तःपुरगतो द्विजः।
सर्वादृष्टस्तदैवायम् ऋजुर्लातव्यनामकः॥

वायुस्थानसमारोहयोग्योऽयं यतिरूपवान्।
आकल्पं ब्रह्मणः कृष्णप्रसादस्यैकभाजनम्॥

कृष्णार्चको यतिर्भूत्वा वादिराजो वदिष्यति।
श्रीरुग्मिणीशविजयं कलौ कृष्णप्रसादभाक्॥' इति॥

तथा हि सत्तत्त्ववचनम्-

'मन्युरिन्द्रो मनुः सोमो भाविमध्वः सुरेश्वरः॥
लातव्यो वादिराजोऽसौ कुविदङ्गश्रुतौ श्रुतः॥' इति॥

तथा हि ऋक्(७-९१-१)-

'कुविदङ्ग नमसा ये वृधासः पुरा देवा अनवद्यास आसन्॥
ते वायवे मनवे बाधितायाऽवासयन्नुषसं सूर्येण॥' इति॥

तथा हि प्रकाशसंहितावचनम् -

'यथा देवौ ब्रह्मवायू अन्नप्राणाभिमानिनौ ।
लातव्यस्तु तथा नित्यं वर्त्तते जीवसाधकः॥' इति॥

॥श्री:॥

||ॐ||

||श्रीवादिराजतीर्थानामृजुत्वे श्रीऋक्संहितावचनानि ||

'सहोरूपस्य देवस्य लातव्यस्य बलात्मकम्।
मूलरूपं ज्ञाननतं जगद्भरणगं यतः ॥ ।१।

जातं तेनात्मना सर्वचेष्टकेन महात्मना।
रूपत्रयावताराय निहितं हरिणा स्वयम्॥ ।२।

अण्डाद् बहिः स्थितं मूलं सत्यलोकस्थितं महत्।
गृहीत्वा रुग्मिणीपत्रं कृष्णान्तिकमुपागतम्॥ ।३।

वादिराजाभिधं चेति मूलभेदविवर्जितम्।
तत्र प्रथमकं रूपं विश्वरूपान्तिकस्थितम्॥ ।४।

साधकं विष्णुकार्याणां शिष्यसन्मतिदायकम्।
अमृतस्राविणीर्वाचः पञ्चरात्रादिनामिकाः॥ ।५।

ऋतरूपस्य विष्णोर्हि औत्कर्षप्रतिपादिकाः।
अनयन्त स्वशिष्येषु द्वितीयं पृक्षनामकम्॥ ।६।

मागधादिमहासेनादुर्मानक्षयकारकम्।
कृष्णदत्तविचित्रान्नभोक्तृतत्प्रियमुत्तमम्॥ ।७।

ऋगाद्या इतिहासश्च पुराणं पञ्चरात्रकम्।
प्रोक्ताः सप्तशिवास्ताश्च मातरस्तत्र संस्थितम्।। ।८।

तद्विचारपरं प्रोक्तं ज्ञानदोग्धृ तृतीयकम्।
लातव्यस्य ऋजोस्तस्य दशप्रमतिनामकम्।। ।९।

वादिनां ज्ञानदानैकशीलानां राजनं यतः।
वेति ज्ञानं समुद्दिष्टं देति दानमुदाहृतम्।। ।१०।

प्रोक्तः शील इकारेण राजनं राजशब्दितम्।
वादिराजाभिधं रूपं दशप्रमतिशब्दितम्।। ।११।

पूर्णज्ञानं विना प्रोक्तराजनं तु कथं भवेत्।
दशेति पूर्णमुद्दिष्टं ज्ञानं प्रमतिरीरितम् ।। ।१२।

योषणोऽजनयन्तैतद् वादिराजाभिधं वपुः।
तस्मादेव ज्ञानरूपान्महिषस्य हरेर्गुणान् ।। ।१३।

पालनाद् वरणीयत्वाद् वर्प इत्यभिशब्दितान्।
रुद्राद्याः सूरयश्चान्ये ज्ञातवन्तस्सुखेन तु।। ।१४।

प्रकृष्टज्ञानरूपो यो भाविमध्वः प्रकीर्तितः।
मधुशास्त्रं मध्वशास्त्रं सम्यग्वेत्ता गुरुः सदा।। ।१५।

प्रमाणरूपवेदादौ गतिमान् गूहितं हरिम्।
आ समन्तात् पतित्वे तु मथ्नात्याम्नायशास्त्रतः।। ।१६।

रूपत्रयं प्रेर्यते यत् पित्रा स्वस्य परात्मना।
प्रश्नरूपांस्तृणादीन् स दन्तेष्वारोप्य जक्षति।। ।१७।

लातव्याचार्यवर्यस्य यस्य रूपत्रिकं ह्युभौ।
रमानारायणौ साक्षादिन्वतस्तत्कृपाशुचिः।। ।१८।

आभ्यामेवावरः प्रोक्तस्तयोराज्ञानुसारतः।
उदरं प्राविशन्मातुस्तन्निमित्तविकर्म नो।। ।१९।

श्रीमन्मध्वाचार्यदेहं गर्भस्थश्च विशत्यसौ।
तदागमनपर्यन्तं तत्र स्थित्वा तु गच्छति।। ।२०।

मातृप्रविष्टोऽपि शुचिर्गर्भपीडाविवर्जितः।
विशेषेणाभिवृद्धोऽभूद् ऋगाद्या स्वारुहत् क्रमात्।। ।२१।

सनातनासु वाच्यासु नूतनास्ववरासु च।
पञ्चरात्रपुराणेतिहासाख्यासु निधावते।। ।२२।

इति सूक्तगतं रूपत्रयमेतन्महात्मनः।
यो वेद वेदवित् स स्यात् तत्त्ववित् तत्प्रसादतः।।' इति।।

।।श्रीः।।